

عنوان مقاله:

تکثر در آراء اخلاقی علامه طباطبایی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 7، شماره 25 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

محمد نصر اصفهانی

خلاصه مقاله:

مرحوم علامه طباطبایی در سه کتاب خود چهار مبنا و نظریه اخلاقی را مطرح ساخته است. او در کتاب نهاییه الحکمه فضیلتگرایی و در کتاب اصول فلسفه و روش رئالیسم نوعی منفعتگرایی و در تفسیر المیزان مصلحتگرایی اخروی و خداگرایی عارفانه را تبیین نموده است. نقدها و بررسیهای مطرح در این زمینه و میزان اهمیت هریک از آنها از نظر علامه مباحث دیگر این مقاله را تشکیل میدهد. به نظر میرسد ایشان برای انسانهای مختلف در شرایط مختلف و با دیدگاهها و سطوح مختلف، اخلاقی را معقول یا مقبول دانسته که برای دیگران معقول یا مقبول نیست و ترجیح قایل شدن برای هریک از این دیدگاهها جهت همی انسانها با دیدگاههای متفاوت از نظر علامه دلیل واضحی ندارد.

کلمات کلیدی:

فلسفه ی اخلاق، امور حقوقی، امور اعتباری، عقل نظری، عقل عملی، متکلمین، نسبییت اخلاق، اشاعره و معتزله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730913>

